

Csak te

Tegnap láttalak a villamoson.

A kinőtt pulóveredben, kezedben a kilyukasztott jegyeddal,
s csak bámultál ki az ablakon, mint aki éppen most válik valamivé.

Mint aki válik valakivé.

Töprengsz, siránkozol s melletted a magány sem érti,
miért vagy oly egyedül.

Hisz voltál valaki. Voltál valami.

Néha a gangon rád gondolok. Csak rád, mert másra félek.

A gondtalan emlékek húznak vissza hozzád örökre.

Cigarettdám lassan elég, vele mennek álmaim
s hangtalanul kiáltok neked,és csak neked.

Sosem hallod. Nem is fogod.

Mérges voltam, mert elhagytál.

Mint ahogy egy gyermek a gyerekkorát, vagy
ahogyan anyukám az apukám.

De te más vagy,én tudom.

És hidd, hogy kereslek majd minden elrejtett
szóban és mondatban.

Minden decemberben és májusban.

Minden könnyben és bánatban.

Te vagy az.

Aki éltet.

